

[Baadsgaard]

beboerne at skulle erlægge yderligere til byggeskadebønden ud over den ene procent, der er talt om? Det kan end ikke boligministeren give et præcist tal for.

Der er således mange spørgsmål at rejse vedrørende byggeskadebønden. Der er mange, der har udtrykt betænkeligheder. Kommunerne er betænkelige ved konsekvenserne for huslejeniveauet og kan ikke acceptere reduktionen i entreprenøransvaret, og Forbrugerrådet har også udtrykt betænkeligheder ved dele af forslaget. Boligselskabernes Landsforening er også uenig på flere væsentlige punkter. Jeg vil derfor spørge boligministeren, om det ikke ville være klogt at få dette meget vigtige afsnit, altså kapitel 9 a, gennemarbejdet med direkte inddragelse af byggeriets parter. Det synes der at være behov for.

Forslaget om en øget kommunal andel af grundkapitalen ved høje grundudgifter kan vi heller ikke støtte. Det vil få meget uheldige konsekvenser for byplanlægningen i kommunerne, og det almennyttige byggeri vil blive presset til at bygge på de mindst attraktive steder. De gode pladser kan vi så overlade pensionskassebyggeriet, og så er det for øvrigt yderligere et eksempel på, at regeringen vil overvælde byrder på kommunerne; den linje fortsætter altså også her.

Jeg skal til slut sige, at vi kan tilslutte os godkendelse af forretningsførerselskabet fra før 1946; det er, synes jeg, næsten en teknisk detalje. Ligeledes kan vi tilslutte os fravigelse af bestemmelser om istandsættelse ved fraflytning af kommunale pensionistboliger, og harmonisering af klageregler for afvisning af boligsøgende kan vi også acceptere.

Nedsættelsen af etagearealet fra de 130 m² til 110 m² er vel egentlig overflødig og uden større reel betydning, men hvorfor så ikke bibeholde grænsen af hensyn til de meget få tilfælde, hvor det måtte være nødvendigt at have den mulighed?

Omlægningen af grundkapital til realkreditlån for så vidt angår ungdomsboliger er vel blot en anden måde at finansiere statens underskud på. Vi kan ikke støtte forslaget om omlægning. Derimod kan vi tilslutte os forslaget om ophævelse af begrænsningen af udlån til miljøforbedrende foranstaltninger i forbindelse med det forslag, vi vedtog i foråret. Med disse bemærkninger mener jeg også at have kommenteret VS' lovforslag nr. L 16.

Der er tanker i VS' forslag, som vi kan følge, men der er også punkter, vi ikke kan støtte.

Agnete Laustsen (KF):

Boligministeren anfører i sin fremsættelsestale, at der i al væsentlighed er tale om en genfremsættelse af boligbyggeriloven, som vi havde en større debat om i februar måned, og jeg skal derfor ved denne lejlighed ligeledes i al væsentlighed henvisse til mit indlæg dengang. Jeg vil dog gerne fra konservativ side fremhæve nogle principielle synspunkter, i første række med hensyn til kvotafastsættelsen, hvor lovforslaget jo denne gang har fået en nyskabelse, idet det foreslås, at uudnyttede kvoter skal kunne overføres til følgende finansår. Først og fremmest vil jeg fremhæve det værdifulde i, at der nu opereres med kvoter såvel for det kommende finansår som for de følgende tre år. Dette giver bedre mulighed for byggeriets parter for at planlægge på længere sigt, og det giver et perspektiv for investeringerne, som ellers har manglet. Jeg finder derfor, at det harmonerer udmærket med dette forslag også at give mulighed for at udnytte kvoterne mere fleksibelt, således at eventuelt uudnyttede dele kan overføres. Det kan være fornuftigt i en situation, hvor presset på byggesektoren er stort – sådan er det jo for øjeblikket – og det kan være af betydning for planlægning af tilsgangsgivningen. Det eneste, jeg derfor gerne vil have bekræftet af boligministeren, er, at det ikke har noget som helst at gøre med en nedsættelse af kvoterne, men alene med en mere hensigtsmæssig udnyttelse af dem.

Jeg vil også gerne fremhæve, hvad jeg tidligere har sagt, at kvoter for det støttede byggeri skal ses i sammenhæng med den øvrige aktivitet inden for byggesektoren. Det gælder såvel det private byggeri som ikke mindst byfornyelsen. For det private byggeris vedkommende har vi jo set en stigning fra 6.000 i 1982 til 12.000 i 1984, og samtidig er aktiviteten for byfornyelse steget, således at der i dag ydes omkring 865 mill. kr. årligt hertil, og vel at mærke et indekseret beløb, der beholder sin realværdi.

Vi mangler så på dette område blot at få den private byfornyelse med. Som bekendt strandede ministerens lovforslag om at fremme dette jo i sidste samling, men jeg kan da håbe – og bede hr. Baadsgaard viderebringe